

ORANJESTAD — Als carnavalsvoorzitter moet je zo'n beetje bij alles betrokken zijn. Op de foto kijkt Capeis aandachtig toe hoe

ORANJESTAD — Het Arubaanse carnaval moet zijn deluxe-karakter behouden. Dus, de straat opgaan en de luxe van praalwagens en kostuums ten toon stellen aan de lokale bevolking en de toeristen. Vergeleken met 30 jaar geleden is de viering in het algemeen omvangrijker geworden en de grote parade langer, ofschoon in dit laatste een "standstill" te zien is. Te verwachten is dat ditmaal — in het 30e jaar — deze standstill weggerukt zal worden. De Tivoli-groep wordt gemist in de grote parade, maar van de andere kant hebben de clubparades van Caribe en Tivoli — vooral de lichtparade van Tivoli — een nieuwe waardevolle dimensie en luxe gegeven aan het Arubaanse carnaval. De kinderparade wordt met het jaar mooier

een van de kandidaten voor carnavalskoningin het tijdens de training doet. Waarom hij zijn neus dichtknijpt is niet bekend.

ORANJESTAD — Als Prins Casparito I, was Capeis Lacle 30 jaar geleden de eerste carnavalsprins van Aruba.

Prins Casparito van dertig jaar geleden:

"Pancho" geïntroduceerd. Een prins — aldus Capeis — heeft zoals het hoort een adjudant nodig. Uit zijn vele vrienden koos hij Maurice Neme als zijn adjudant. Maar omdat Maurice in het dagelijks leven "Pancho" als bijnaam had, werd het niet Adjudant Maurice naar Pancho Maurice. Deze titel is sindsdien gebleven en is in het Arubaans Carnaval de Pancho-figuur niet meer weg te denken.

Een paar jaren na zijn prinselijke periode werd Capeis de derde voorzitter van het CCCA, ditmaal wel gekozen. Hij volgde de eerste voorzitter Dolfi Oduber en de tweede voorzitter wijlen Tuchi Arends in deze hoedanigheid op. De nieuwe voorzitter kon niet toezien dat de verkiezingen van carnavalskoningin op een open podium geschieden zou en besloot hierin verandering te brengen. Op zijn verzoek maakte CCCA-lid, wijlen Lodi Rodriguez, het ontwerp voor een nieuwe overdekte podium en bouwde hij samen met gedetineerden van het Huis van Bewaring dit podium geheel pro-deo.

Capeis Lacle heeft een hekel aan het door de SAC uitdelen van geldprijzen aan winnaars of niet-winnaars van diverse carnavalsactiviteiten. Immers, als componenten van een groep samen tienduizend gulden aan kostuums en dergelijke uitgeven en daarvoor een prijs van honderd gulden krijgen, dan is dit natuurlijk niets. Maar alle honderd florijsen bij elkaar geteld levert dit wel een aardig bedrag op. Daarom — aldus Capeis — reiken wij vroeger alleen bekens, plaquette's en certificaten uit, die volgens mij meer gewaardeerd moeten worden dan geld. Weliswaar gingen wij vroeger — zo vervolgt hij — ook bij de

ORANJESTAD — Vandaag, na dertig jaar, geeft Capeis Lacle,

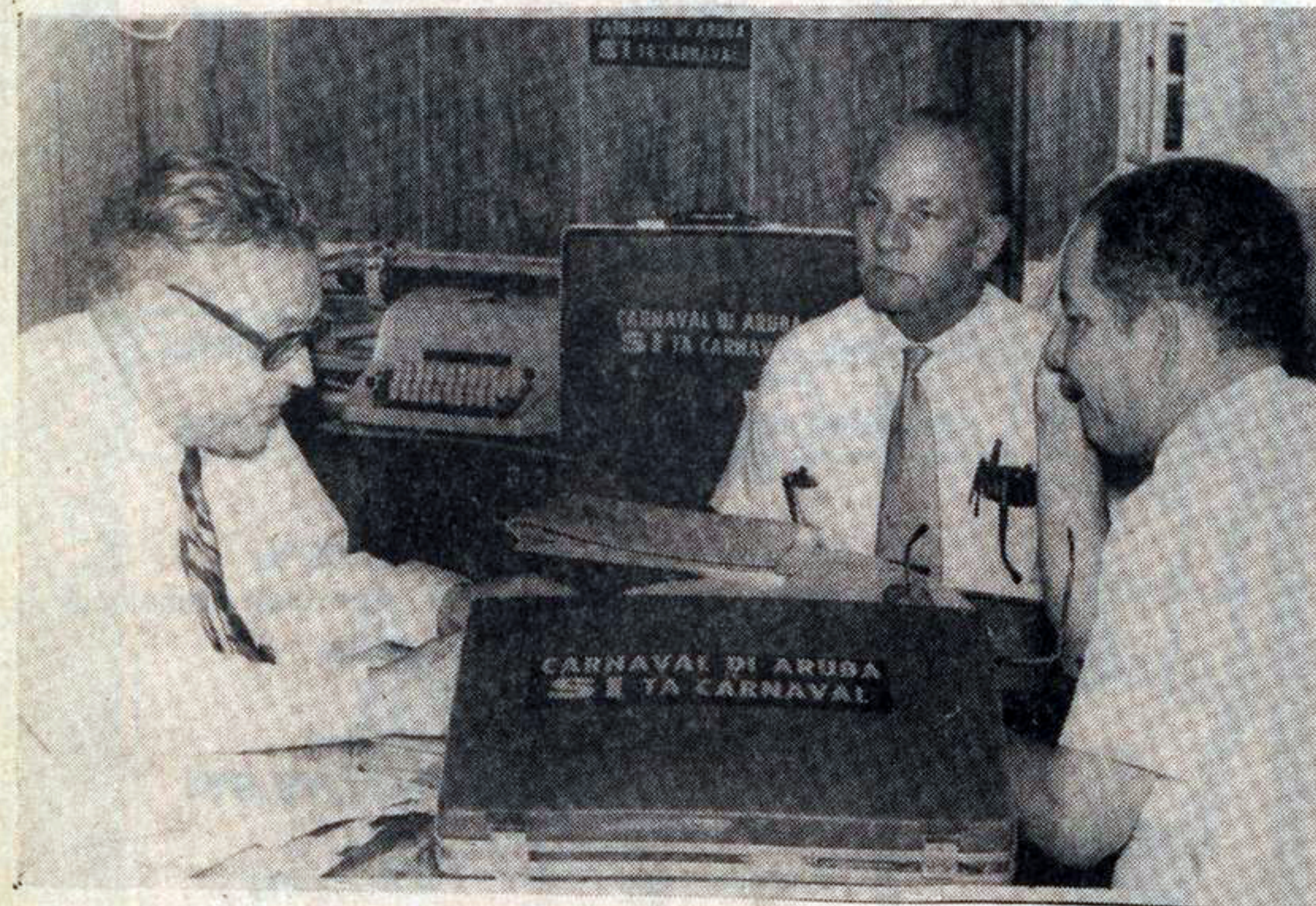
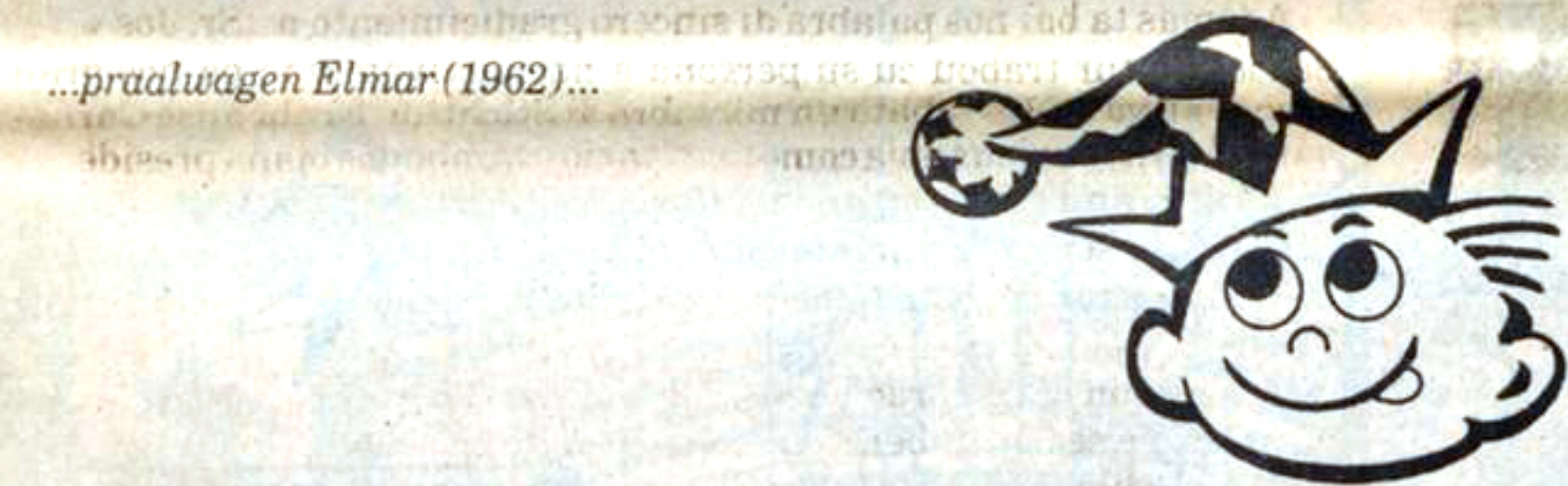
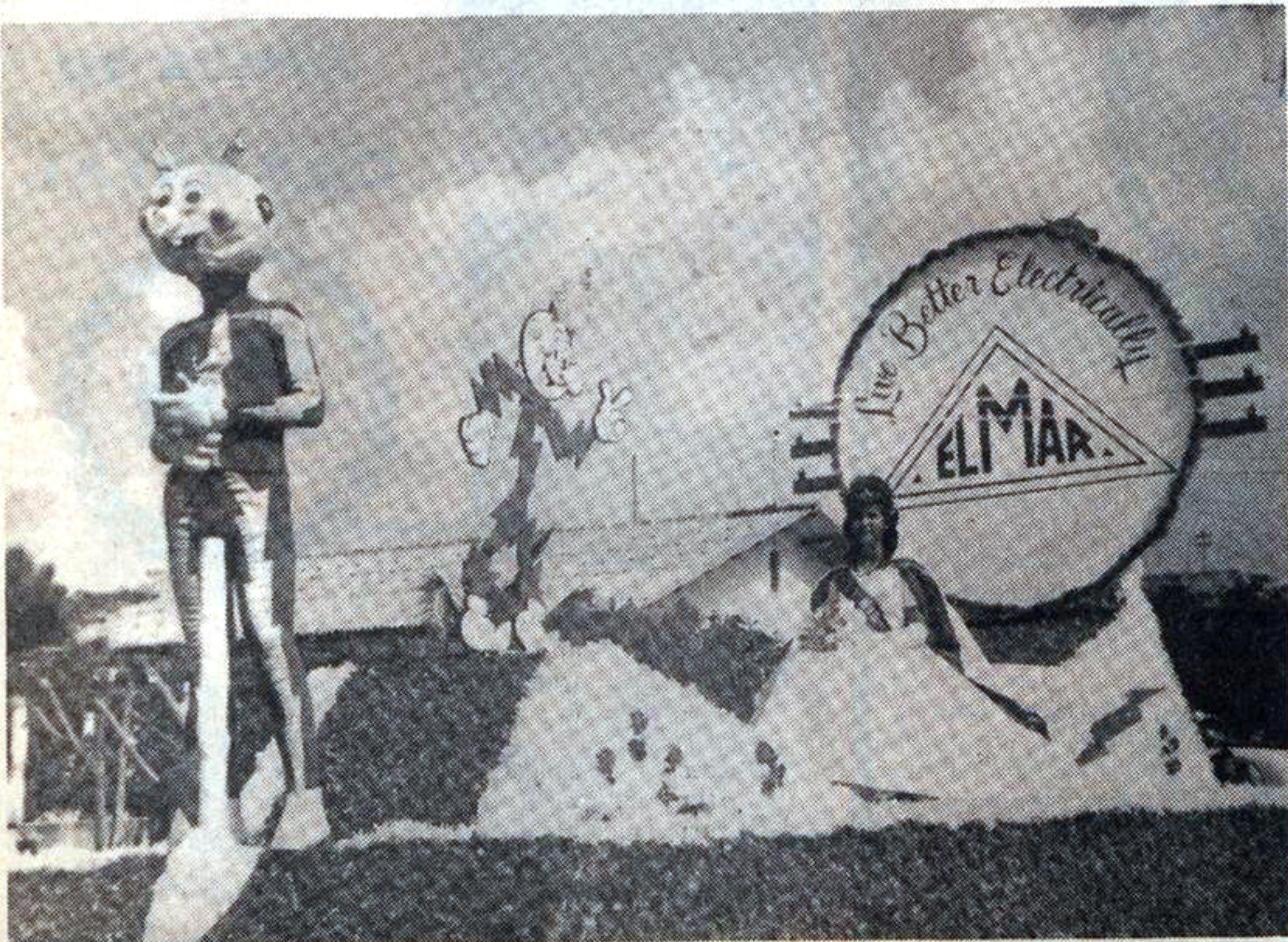
alias Prins Casparito I, zijn visie over het Carnaval van toen en nu.

die wijze bepaalden de zakenlieden zelf hoe hun bijdrage aan carnaval besteed werd. Alleen moesten de zakenlieden er voor zorgen, indien het om praalwagens ging, met een afgewerkt iets te komen en niet met een in de haast met propagandamateriaal beplakte truck. Capeis betreurt ook de huidige meningsverschillen tussen de SAC en de vereniging van musici

onenigheid deze muziek er niet is, zal uiteindelijk de carnavalsviering hier de dupe van worden. Voor Prins Casparito vormt de verkiezing van de Carnavalskoningin van Aruba een van de mooiste en plechtigste momenten tijdens de viering. Deze traditie moet behouden blijven. Alleen vindt hij dat men niet eeuwig moet blijven vasthouden aan

Carnaval moet luxe aan het volk tonen

Door RAMIRO TROMP

ORANJESTAD — Het trio — vlnr voorzitter Milo Croes, penningmeester Johnny Oduber en secretaris Jos van der Schoot — dat op 11 november 1966 de Stichting Arubaanse Carnaval (SAC) oprichtte.

en groter en is de garantie dat het Carnaval er voor altijd zal blijven.

Een suggestie: een paar weken voor de grote parades in San Nicolas en Oranjestad één of twee "warm-up" parades houden met veel muziek. Carnaval is muziek of omgekeerd, en het is iets van en voor het volk en niet van een Stichting. Tegenwoordig worden jammer genoeg voor alle carnavalsactiviteiten ook geldprijzen uitgereikt; vroeger deelden wij certificaten en plaquettes uit.

Aan het woord is een man die het verschil kent tussen toen en nu. Dertig jaar geleden was deze persoon, Caspar (Capeis) Lacle, de eerste carnavalsprins van Aruba als Prins Casparito I. Veel muziek en pret maken moeten de ingrediënten zijn voor de carnavalsviering; onenigheid en meningsverschillen moeten achterwege blijven.

Dit laatste maakte Prins Casparito gelukkig maar één keer mee, maar hij zal het ook nooit meer vergeten. Dat was tegen het einde van de verkiezingsavond van de eerste Arubaanse carnavalskoningin in 1955 in het Lago Sport Park in San Nicolas. Een groot deel van het publiek kon het niet verkroppen dat de jury een andere dan zijn favoriete kandidaat tot carnavalskoningin uitriep en kwam in opstand. Het waren benauwde momenten en Prins Casparito dacht eerder aan rennen dan blijven staan, ofschoon hij met de jury-beslissing helemaal niets te maken had. Dat was de eerste en tevens laatste keer dat in het Lago Sport Park een koninginverkiezing gehouden werd.

In feite berustte het houden van de verkiezing in het Lago Sport Park meer op geluk dan vrijelijk een verkiezingsplaats kiezen. Kiezen kon het "Comité Central di Carnaval di Aruba" (C.C.C.A.), dat later "Stichting Arubaans Carnaval" (S.A.C.) werd, namelijk niet omdat men in dat eerste jaar niet meer dan... 2,50 gulden in kas had. Het was de Lago, die toen nog het Lago Sport Park in beheer had, die de helpende hand bood en in het Lago Sport Park een podium liet installeren.

Gelijktijdig met de eerste carnavalsprins van Aruba, die niet gekozen maar benoemd werd zoals Casparito zelf vertelt, werd in het Arubaans Carnavals — ook per geluk — de titel van

ORANJESTAD — De verkiezing van de carnavalskoningin van Aruba is een van de plechtigste momenten tijdens de viering. Bestuursleden van de carnavalsstichting, zoals op de foto de heer Mac Donald die een van de kandidaten een laatste instructie geeft, kwamen toen in hun tuxedo opdagen.

handel langs. Niet om een donatie, maar om participatie te vragen. Wij spoorden de zakenlieden aan mee te doen aan carnaval door met mooie praalwagens in de parade te komen of een koning of groep te sponsoren. Op over het tumba-festival en ande-

re muziek-festivals. Het tumba-festival brengt inderdaad heel wat op aan entree, maar ook veel onkosten en werk voor de SAC. De SAC moet zich er niet druk over maken — zo meent Capeis — als de musici zelf hun festivals willen organiseren. Dit bespaart de SAC veel geld en werk en als de SAC nu van de opbrengst van de festivals bijvoorbeeld 10 procent als aandeel krijgt, moet zij niet aarzelen dit aan te nemen. Het zal per slot van rekening meer zijn dan de 2,50 gulden waarmee Carnaval dertig jaar geleden begon. Als organisator moet de SAC veel muziek in het carnaval hebben en als nu door

de gewoonte dat de kandidaten in witte avondjapon moeten verschijnen. Wat kleur in de jurken en zelfs in een deftige carnavalskostuum het podium beklimmen kan voor hem geen kwaad.

Geheel onnodig naar de smaak van Capeis is, dat de SAC ieder jaar weer naar de hotels uitrukt om toeristen als jury-leden aan te trekken voor de koninginverkiezing. Vroeger waren de lokale mensen van Aruba zelf de jury-leden, waarom kan dat nu niet meer? Wij namen toen uit elk district een jury-lid en de beslissing van zo'n jury werd altijd gerespecteerd; met uitzondering van die ene benauwde avond dertig jaar geleden in het Lago Sport Park. Wat betreft de verkiezingen van zoveel districts-koninginnen aller leeftijden, vindt Capeis dat dit een beetje te veel van het goede is geworden.

Capeis Lacle, alias Prins Casparito I, besluit zijn beschouwing met de wens dat de viering van het 30e carnaval de beste tot nu zal worden en dat — ondanks het feit dat niemand mag blijven zitten — een veilige carnaval zal worden zonder ongelukken en incidenten.

ORANJESTAD — Vroeger werd de jury voor de koninginverkiezing gevormd door lokale ingezetenen en Capeis vraagt zich af waarom dit nu niet meer kan. Op de foto een gedeelte van een jury-gezelschap in de goede oude tijd.

Vlnr op de foto Dundun Ecury, Toty Arends, W. Trinler, Machi Arends, Ety Lacle, Pichardo en Meenhorst.

